

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119203389
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119203389.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava-mestská časť Staré Mesto, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: Q. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX, E., o zaplatenie 1.898,12 eura s príslušenstvom a o čiastočnom späťvzati žaloby, takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 105,60 eura a v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 105,60 eura od 14.07.2016 do zaplatenia, **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 1.353,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne
zo sumy 1.898,12 eura od 14.07.2016 do 04.12.2017,
zo sumy 1.853,40 eura od 05.12.2017 do 03.01.2018,
zo sumy 1.803,40 eura od 04.01.2018 do 01.02.2018,
zo sumy 1.728,40 eura od 02.02.2018 do 05.03.2018,
zo sumy 1.653,40 eura od 06.03.2018 do 10.04.2018,
zo sumy 1.578,40 eura od 11.04.2018 do 03.05.2018,
zo sumy 1.503,40 eura od 04.05.2018 do 07.06.2018,
zo sumy 1.428,40 eura od 08.06.2018 do 18.07.2018,
zo sumy 1.353,40 eura od 19.07.2018 do zaplatenia,
a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- eur so splatnosťou do 25. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh.

III. Vo zvyšku sa žaloba **z a m i e t a .**

IV. Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne VÚB, a.s.) sa žalobou doručenou súdu dňa 23.04.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.898,12 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.898,12 eura od 14.07.2016 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 11Csp/36/2019-23 zo dňa 14.05.2019, proti ktorému podal žalovaný v lehote odpor s vecným odôvodnením, preto súd uznesením č.k. 11Csp/36/2019-31 zo dňa 22.05.2019 platobný rozkaz zrušil.

3. Uznesením č.k. 11Csp/36/2019-65 zo dňa 02.08.2019 tunajší súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. a na jeho miesto vstúpila ako žalobca spoločnosť uvedená v záhlaví tohto rozhodnutia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.08.2019.

4. Žaloba bola odôvodnená tým, že v zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar. CFH, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol CFH, a.s. žalovanému pôžičku vo výške 2.550,20 eura. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 49,36 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 5.923,20 eura. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1.196,80 eura. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 27.04.2016 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, veriteľ dňa 19.06.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 08.07.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 11.4 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 1.898,12 eura. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. V zmysle čl. 14.2 zmluvných podmienok sa zásielka považuje za doručенú piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 294,63 eura, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 2.989,32 eura, ktorú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 1.196,80 eura, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 105,60 eura (označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“). V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: istina 2.989,32 eura + náklady na vymáhanie 105,60 eura - prijaté úhrady 1.196,80 eura = žalovaná suma 1.898,12 eura. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 294,63 eura, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

5. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že splácal podľa dohody s Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. o splátkach. Nakoľko sa mu zostatok po vyše dvojiročnom splácaní vôbec neznižoval, prestal úplne splácať svoj dlh. Písomne žiadal o zastavenie úročenia jeho záväzku, nakoľko nemal dostatok finančných prostriedkov na úhradu celého dlhu, ale jeho žiadosť bola zamietnutá. Ide doslova o úžeru zo strany žalobcu.

6. Žalobca sa v replike vyjadril v tom zmysle, že nemá vedomosť o existencii akejkoľvek písomnej dohody o splácaní dlhu, na ktorú žalovaný odkazuje. Žalobca evidoval všetky vykonávané čiastkové úhrady zo strany žalovaného, avšak nakoľko došlo zo strany žalovaného k ukončeniu vykonávania čiastkových úhrad, pohľadávka bola postúpená na súdne vymáhanie. Pokiaľ žalovaný poukazuje na údajnú písomnú žiadosť o zastavenie úročenia dlhu, táto v konaní nebola predložená. Vo vzťahu k vykonávaným čiastkovým úhradám zo strany žalovaného žalobca uvádza, že každá jedna platba je riadne evidovaná na dlh žalovaného a nebude duplicitne uplatňovaná.

7. Žalovaný v duplike uviedol, že prikladá e-mail, v ktorom odoslal spoločnosti Intrum Justitia svoju žiadosť, telefonicky mu oznámili, že to musí osobne odoslať na Quatro, čo aj urobil, ale odpoveď mu neposlali. Telefonicky mu oznámili, že odmietajú zastaviť úročenie, že dobrovoľne podpísal zmluvu a súhlasil s úrokmi a príslušenstvom. Na to im odpovedal, že ide o úžeru, nakoľko splácal dohodnuté splátky, ale dlžná suma sa neznižovala, naopak zvyšovala.

8. Žalobca ďalej uviedol, že vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný bol klientom žalobcu a občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený, pričom klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy v čl. V, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Žalobca uvádza, že nakoľko sa jedná o tzv. konsolidačnú pôžičku slúžiacu na pokrytie predchádzajúcich záväzkov žalovaného voči žalobcovi, tento mal vedomosť o platobnej schopnosti žalovaného. O schopnosti žalovaného plniť svoj dlh svedčia aj jeho riadne predpísané úhrady v dohodnutej výške po uzatvorení úverovej zmluvy. Žalovaný spočiatku svoj dlh riadne plnil, teda v čase podpisu zmluvy bol platobne schopným, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca rovnako tak uvádza, že žalovaný žiadnym spôsobom neoznámil žalobcovi zmenu jeho majetkových pomerov, ktoré mohli mať vplyv na plnenie jeho záväzku a nepokúsil sa so žalobcom dohodnúť úpravu podmienok splácania. Žalobca je toho názoru, že žalovaný nateraz stále nepredložil listiny, ktoré by mali pre posudzovanie uplatneného nároku právny význam. Žalobca v konaní predložil listiny, resp. komunikáciu s mandátnou spoločnosťou, avšak nepredložil žiadnu listinu, ktorou by preukázal uzatvorenie platnej dohody o splácaní svojho dlhu. Rovnako tak žalovaný nepredložil listinu, ktorou by preukázal, že informoval priamo žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu o svojich finančných možnostiach splácania dlhu.

9. Na pojednávaní sa žalovaný vyjadril, že si zobral úver 2.550,- eur, pretože mal dve menšie pôžičky od Consumer Finance Holding, teda tento úver slúžil na vyplatenie týchto pôžičiek. Keď si to prepočítal, zistil, že preplatí o viac ako 100%, podľa neho ide o úžernícku zmluvu. Napriek tomu sa dohodol s Intrum na splácaní na 50,- eur mesačne podľa jeho možností. 10 splátok uhradil po 50,- eur, potom to zvýšili na 75,- eur, spolu zaplatil 950,- eur. Potom si zistil zostatok a zistil, že nič mu nebudlo. Zistil z výpisu, že aj keď platil, stále mu chodili pokuty v sumách napr. 9,- eur, 11,- eur, 15,- eur. Ak by bol zaviazaný súdom na platenie nejakej sumy, žiada o povolenie splácania v splátkach po 100,- eur mesačne. Bol by však ochotný zaplatiť iba to, čo si požičal, mínus to čo zaplatil, a úrok z omeškania.

10. Žalobca ako dôkazy predložil Notársku zápisnicu č. N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017, Prílohu 1 Projektu, Prehľad splátok a úhrad, Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 08.07.2016, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05.08.2015, Predžalobnú upomienku zo dňa 27.04.2016, fotokópiu doručky, Podací hárok č. EPH168816625, Prílohu č. 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22.07.2019, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 08.07.2019, Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017.

11. Žalovaný ako dôkazy predložil Žiadosť o zastavenie prípadne poníženie úročenia zostatku podlžnosti, e-mailovú komunikáciu.

12. V rámci podania doručeného súdu dňa 23.08.2019 zobral žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 105,60 eura (náklady spojené s vymáhaním pohľadávky, resp. zmluvné poplatky MP3) a v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 105,60 eura od 14.07.2016 do zaplatenia.

13. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

14. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

15. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

16. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie vo vyššie uvedenej časti vo výroku I. zastavil, keď nebolo potrebné zisťovať stanovisko žalovaného k čiastočnému späťvzatiu žaloby, pretože k nemu došlo pred prvým pojednávaním.

17. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

18. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

19. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

20. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinami predloženými žalobcom a žalovaným, výsledkom elektronickej lustrácie žalovaného v Sociálnej poisťovni a výsluchom žalovaného (§ 295 CSP), keď na pojednávaní, ktoré predchádzalo vyhláseniu rozsudku, pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

21. Medzi CFH, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa XX.XX.XXXX. uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému za účelom splatenia jeho dvoch skorších úverov vo výške 2.550,20 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v splátkach vo výške 49,36 eura mesačne. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.04.2016 vyzval veriteľ žalovaného na úhradu nedoplatku s upozornením na možnosť zosplatenia úveru. Listom zo dňa 08.07.2016 veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na zaplatenie celého dlhu. Žalovaný na úver zaplatil celkom sumu 1.196,80 eura. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka postúpená zo spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. (právny nástupca CFH, a.s.) na spoločnosť súčasného žalobcu.

22. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

23. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

24. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

27. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

28. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

29. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

30. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

31. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (1) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. (2)

32. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému za účelom splatenia jeho skorších pôžičiek s dohodnutou výškou úveru 2.550,20 eura a pravidelnou mesačnou splátkou 49,36 eura. Žalovaný na úver zaplatil celkom sumu 1.196,80 eura, ktorá suma nebola v konaní sporná. V dôsledku omeškania žalovaného so splácaním úveru právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku úveru listom zo dňa 08.07.2016.

37. Právny vzťah založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že uvedená

zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, pretože text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat legi generali*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

38. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Pokiaľ ide o náležitosť doby trvania zmluvy, podľa názoru súdu tomuto nezodpovedá v zmluve uvedený údaj, a síce „do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto zmluvy“. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú, v tom prípade je potrebné uviesť presnú dobu trvania zmluvy (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/130/2017 zo dňa 08.01.2018). Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom dotknuté ustanovenie rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Pokiaľ ide o náležitosť termínu konečnej splatnosti úveru, zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dátumová špecifikácia pritom v zmluve chýba, keď nepostačuje uvedenie len mesiaca a roku. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 49,36 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov.

39. Ďalej súd poukazuje na to, že žalobca ani na výzvu súdu nepreukázal, že jeho právny predchodca ako veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ), pričom bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver bez relevantných údajov veriteľa o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Argumentácia žalobcu, že žalovaný bol klientom veriteľa; spíňal štandardné riskové podmienky; podpisom zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé a že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku, neobstoja. Ustanovenie § 7 ods. 1 ZoSÚ totiž vyžaduje aktivitu veriteľa pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú žalobca nepreukázal, keď žalobca ani netvrdil, ani nepreukázal, že by veriteľ pri posúdení bonity žalovaného ako dlžníka vychádzal z akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalovaného ako spotrebiteľa, ani že by veriteľ prihliadol na údaje z príslušného registra na účely posudzovania schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Ak aj žalovaný po uzavretí zmluvy úver nejaký čas riadne splácal, uvedené nie je dôkazom o splnení si povinnosti veriteľa v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ. Žalobca v konaní nepredložil žiaden doklad o posudzovaní spôsobilosti žalovaného ako dlžníka splácať úver, pričom ani zo zmluvy nevyplýva, že by si právny predchodca žalobcu splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ posúdiť s odbornou starostlivosťou bonitu žalovaného. Za zvlášť dôležité je potrebné

považovať splnenie tejto povinnosti v prípade, keď úver bol poskytnutý za účelom splatenia skorších záväzkov spotrebiteľa, ako to vyplýva z účelu úveru uvedeného v zmluve. Na základe uvedeného súd konštatuje, že právny predchodca žalobcu hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ, z ktorého dôvodu nastupuje následok v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ.

40. V prejednávacom prípade sa vzhľadom na vyššie uvedené spotrebiteľský úver považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) a § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovaný čerpal úver celkom 2.550,20 eura a zaplatil celkom sumu 1.196,80 eura, súd mu vo výroku II. rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zostávajúcu časť poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 1.353,40 eura a vo zvyšku žalobu vo výroku III. rozsudku ako nedôvodnú zamietol.

41. Keďže žalovaný peňažný záväzok včas a riadne nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny vo výške 1.353,40 eura i úrok z omeškania, pretože ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 14.07.2016, keďže k zosplatneniu úveru došlo dňa 13.07.2016, keď zosplatnenie bolo účinné na 5. deň po odoslaní (čl. 14.2 zmluvy), pričom k odoslaniu došlo dňa 08.07.2016. Okrem toho skutočnosť zosplatnenia úveru ku dňu 13.07.2016 nebola medzi stranami sporná. Vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 14.07.2016, t.j. vo výške 5% ročne. Pri úroku z omeškania však bolo potrebné zohľadniť platby žalovaného urobené po zosplatnení, ktoré vyplývajú z Prehľadu splátok a úhrad (dňa 20.03.2017 v sume 50,- eur, dňa 21.04.2017 v sume 50,- eur, dňa 14.06.2017 v sume 50,- eur, dňa 03.07.2017 v sume 50,- eur, dňa 01.08.2017 v sume 50,- eur, dňa 04.09.2017 v sume 50,- eur, dňa 02.10.2017 v sume 50,- eur, dňa 02.11.2017 v sume 50,- eur, dňa 04.12.2017 v sume 50,- eur, dňa 03.01.2018 v sume 50,- eur, dňa 01.02.2018 v sume 75,- eur, dňa 05.03.2018 v sume 75,- eur, dňa 10.04.2018 v sume 75,- eur, dňa 03.05.2018 v sume 75,- eur, dňa 07.06.2018 v sume 75,- eur, dňa 18.07.2018 v sume 75,- eur). V čase zosplatnenia bol žalovaný v omeškaní so zaplatením celkom sumy 2.303,40 eura (2.550,20 eura mínus 246,80 eura (5x úhrada 49,36 eura)). S poukazom na uvedené a čiastočné úhrady žalovaného po zosplatnení by mal žalobca nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.303,40 eura od 14.07.2016 do 20.03.2017, zo sumy 2.253,40 eura od 21.03.2016 do 21.04.2017, zo sumy 2.203,40 eura od 22.04.2016 do 14.06.2017, zo sumy 2.153,40 eura od 15.06.2017 do 03.07.2017, zo sumy 2.103,40 eura od 04.07.2017 do 01.08.2017, zo sumy 2.053,40 eura od 02.08.2017 do 04.09.2017, zo sumy 2.003,40 eura od 05.09.2017 do 02.10.2017, zo sumy 1.953,40 eura od 03.10.2017 do 02.11.2017, zo sumy 1.903,40 eura od 03.11.2017 do 04.12.2017, zo sumy 1.853,40 eura od 05.12.2017 do 03.01.2018, zo sumy 1.803,40 eura od 04.01.2018 do 01.02.2018, zo sumy 1.728,40 eura od 02.02.2018 do 05.03.2018, zo sumy 1.653,40 eura od 06.03.2018 do 10.04.2018, zo sumy 1.578,40 eura od 11.04.2018 do 03.05.2018, zo sumy 1.503,40 eura od 04.05.2018 do 07.06.2018, zo sumy 1.428,40 eura od 08.06.2018 do 18.07.2018, zo sumy 1.353,40 eura od 19.07.2018 do zaplatenia. V čase zosplatnenia bol žalovaný v omeškaní so zaplatením celkom sumy 2.303,40 eura (2.550,20 eura mínus 246,80 eura (5x úhrada 49,36 eura)), keďže si však žalobca uplatnil odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru úrok z omeškania iba zo sumy 1.898,12 eura, súd mu z tejto nižšej sumy úrok z omeškania priznal, pretože nemôže prekročiť žalobu. Súd preto priznal úrok z omeškania zo sumy 1.898,12 eura od 14.07.2016 do 04.12.2017 (keď do tohto dátumu mal žalobca nárok na úrok z omeškania z vyššej sumy, ako si žalobca uplatnil), avšak následne súd prihliadol na platby žalovaného, a preto žalobcovi priznal úrok z omeškania zo sumy 1.853,40 eura od 05.12.2017 do 03.01.2018, zo sumy 1.803,40 eura od 04.01.2018 do 01.02.2018, zo sumy 1.728,40 eura od 02.02.2018 do 05.03.2018, zo sumy 1.653,40 eura od 06.03.2018 do 10.04.2018, zo sumy 1.578,40 eura od 11.04.2018 do 03.05.2018, zo sumy 1.503,40 eura od 04.05.2018 do 07.06.2018, zo sumy 1.428,40 eura od 08.06.2018 do 18.07.2018, zo sumy 1.353,40 eura od 19.07.2018 do zaplatenia.

42. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú len v časti o zaplatenie sumy 1.353,40 eura spolu s vyššie uvedeným úrokom z omeškania, preto jej vo výroku II. rozsudku vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku III. rozsudku zamietol.

43. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.(4)

44. Vzhľadom k výške istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného a skutočnosti, že žalovaný podľa výsledku elektronickej lustrácie v Sociálnej poisťovni a jeho výsluchu má čistú mzdu vo výške cca 900,- eur mesačne, pričom však má ďalšie dlhy (v Slovenskej sporiteľni so splátkou 330,- eur mesačne, v Prima banke so splátkou 140,- eur mesačne, v CFH so splátkami 30,- eur a 20,- eur mesačne), mal súd za to, že je dôvodné povoliť žalovanému splácanie dlhu v splátkach po 100,- eur mesačne so splatnosťou do 25. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Pri uvedenej výške splátky bude dlh zo strany žalovaného uhradený žalobcovi v primeranom čase (výrazne skôr ako v súdnej praxi ustálenej dobe 3 roky od právoplatnosti rozhodnutia), pričom na ochranu žalobcu slúži strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovaného s plnením čo i len jednej splátky.

45. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

46. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

47. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

48. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

49. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

50. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP, keď žalobca procesne zavinil zastavenie konania v časti istiny 105,60 eura (zobral v tejto časti žalobu bez zavinenia žalovaného späť), pričom zo zvyšnej časti bola žalobcovi priznaná suma 1.353,40 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 71% a hrubý úspech žalovaného 29%, a teda konečný čistý úspech žalobcu 42% (71 - 29). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 42% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku, keď v konaní nebol tvrdený a súd sám nezistil dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. K žiadosti žalobcu o vrátenie kráteného súdneho poplatku zo žaloby, ktorú žiadosť uviedol v rámci čiastočného späťvzatia žaloby, súd uvádza, že jej nie je možné vyhovieť. Hoci sa žalobca po späťvzati istiny vo výške 105,60 eura domáhal istiny 1.792,52 eura, pri ktorej súdny poplatok predstavuje sumu 107,50 eura a žalobca uhradil súdny poplatok vo výške 113,50 eura (z istiny 1.898,12 eura), súdny poplatok sa vracia krátený o 6,70 eura (§ 11 ods. 4 a 3 zák.č. 71/1992 Zb.). Z uvedeného je zrejmé, že pri rozdieli v súdnych poplatkoch o 6,- eur nie je možné po krátení tejto sumy o 6,70 eura vrátiť žalobcovi žiaden súdny poplatok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. a), m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).